

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1037

P A T R I S T I C I .

1038

detur, et fortassis in Caussa Coloniensi serviit. Non negliget haec, si quis olim ad Baluzianam Editionem spicas legerit.

CCCCXLI.

R. 83 Codex membraneus lat. Sec. XII. Folior. 204. f. per duas columnas splendide exaratus, literis initiorum cubitalibus picturatis, passimque coloribus distinctus, et quondam S. Seuerini de Neapoli, ut in summa ora pag. 1. notatur, hunc titulum miniatum praefert: *Incipit prologus originis plurimique doctorum in canticum cantorum Salomonis.* Initium: *Notandum in primis. Quod in hoc libro Oscula Vbera Gene femora ponuntur.* In quibus uerbis non est irridenda, sed ueneranda sacra descriptio. Subjicitur rubro: *Explicit prologus. Incipit Sirasirin id est. Canticum cantorum. Salomonis. Vox ecclesie.* Indicavi Catenam hanc nemam ex Origene, Grego-

rio M. Justo Ep. Urgellitano et Anonymo e Codice minus bene servato, a quo tamen praeiens Exemplum non semel discrepat. Ita statim in principio Versus I. *Osculetur me &c.* ibi exponitur ex *Origenis Comment.* priore ab Hieronymo verso, qui legitur *Origenis Opp. Edit. Maur. T. III. Paris. 1740. p. 12. f.* et *Hier. Opp. Edit. Vallars. T. III. col. 501.* et incipit: *Osculetur &c. Vox est sinagoge. aduentum christi desiderantis et inprecantis. Quasi dicat. Quo usque sponsus meus. mittit michi oscula per moysem &c.* In praesenti vero Exemplo Expositio *Origenis* tertia est, et eam praecedit Expositio *Anonymi*, et *Gregorii e L. Moralium XIII.* Expositio porro *Anonymi* sic infit: *Cum enim dominum deum omnipotentem ut osculo oris sui te osculetur rogas, ut filium suum unigenitum de uirgine incarnari faciat rogas &c.* Atque in hac Expositione libenter vidi citari versus:

*Quem sitio uotis. nunc oscula porrigit oris.
Quem dudum (mihi) uenturum prompserunt organa uatum.
Nunc ipse (et) per se et presens dignetur adesse.
Oscula prebendo. sua dulcia uerba loquendo.*

qui sunt carpti e Paraphraesi metrika Canticorum Willerami nostri Abb. Ebersberg. in Bajoaria Sec. XI. Unde fieri possit, ut Vir hic suis in Cantica laboribus lat. et theotisc. de quibus *Volum.* priori egli, Catenam istam tanquam συμπλον, adjecerit. Variat illa ab Exemplo ex alio Codice cit. etiam in fine; ita enim concludit: *Que*

felicitas illis conceditur. qui contemptu terrestrium. et gaudiorum appetitu celestium. appellari spiritualium montes aromatum merentur. Ipso prestante qui uiuit et regnat &c.

II. fol. 76. p. 2. sequitur: *Sermo domini Benedicti monachi de compunctione lacrimarum.* Initium: *Karissimi fratres. si agnoscimus misericordiam*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1039

C O D I C E S

1040

seriam nostram. si intelligimus captiuitatem nostram. dicamus singuli domino. dicamus omnes: Conuerte domine captiuitatem nostram, sicut torrens in austro &c. Finis: Hec autem omnia ipse nobis sua pietate concedere dignetur. cuius regnum et imperium permanet in secula seculorum. Amen. Si quid conjectandum foret, in Benedicatum seu Guaiferium Casinensem innuerem, de quo, ejusque Scriptis Sec. XI. relictis Petrus Diac. de Vir. illustr. Casin. c. 29. ejusque Commentator Job. B. Marus, quamvis hujus Sermonis nostri non distincte memorin. Adjecit ei Librarius Particulam quandam de Patientia, et Quindecim nota illa Signa futura ante diem iudicij.

III. fol. 79. Expositio domini Bernardi Clareuallensis abbatis super canticum cantorum. Sunt XXIII. primi sermones. Incipit sermo primus de titulo eius. Hunc Librarius distinxit in duos. Prior rite incipit: Vobis fratres alia quam alijs de seculo &c. Alter vero ab iis verbis: Incipiunt Cantica Canticorum Salomonis. Observa in primis pacifici nomen &c. quae in Edit. Maur. T. III. col. 1268. ineunt n. 6. Serm. I. Lectio cum Editis probe consentit. In Coenobio, in quo scriptus est Codex hic, fortasse nondum nacti erant Sermones sequentes, cum hi, qui adsunt, exarati fuerint anno 21. post Bernardi mortem, ut infra patebit.

IV. fol. 137. Incipit epistola Domni Bernardi clareuallensis abbatis. ad dominum Henricum Senonensium archiepiscopum missa. Est

Opusculum in Edit. cit. T. II. col. 461. inscriptum De Moribus et Officio Episcoporum. Init: Domino Suo Venerabili Henrico Senonensi um archiepiscopo. Frater Bernardus. Si quid potest peccatoris oratio. Placuit prestante uestre &c. In Edit. divisum in IX. Capita nobis tantum duas rubricas praefert; post verba enim: puerilibus agi secularibusve consilijs, legitur: Explicit epistola. Incipit sermo ejusdem, et post verba: et conscientia bona et fide non ficta, habetur: De puritate. Exciderunt autem membranae ab verbis: Metuit nimirum si aliter egerit, ne forte audiatur ab — —. quae in Editis occurunt circa finem C. 5. col. 469. Lectiones quaedam sub ingressum non aspernandae videntur. Ita terret exaggeratio pro exaglio. Quantis putas periculis pro putatis. Si ego latens pro ergo latens. solus timori atque periculo pro oneri atque periculo &c. Sunt tamen et menda manifesta in Codice.

V. fol. nunc 143. exciderunt enim, ut jam monui, membranae, Συλλογη IV. Expositionum Orationis Dominicae, quarum 1) initio truncata nunc in Petitione tertia ita infit: eo quod sibi placeat. ut omnes saluentur. Secundum hanc itaque dicimus. fiat uoluntas tua. sicut in celo et in terra. Hoc est mente tibi placeamus et corpore &c. 2) inscribitur: Item Aliter, et incipit: Pater noster qui es in celis. Non precepit ut diceremus deus uel domine &c. 3) inscribitur: Aliter, et incipit: Pater noster qui es in celis. Volumus fratres karissimi par- uam

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1041

P A T R I S T I C I .

1042

uam uobis ammonitionem de oratione dominica facere, quam rogo ut intentis auribus audiatis. Dominus enim noster ihesu christus pro salute nostra in terras descendere dignatus est &c. 4) incipit: Pater noster qui es in celis. Vniuersas orationum species absque ingenti cordis atque anime puritate. et illuminatione sancti spiritus arbitror comprehendi non posse &c. Atque haec sola nomen autoris praefert Abbatis Isaac, legiturque in Collationib. PP. Job. Cassiani, Collat. IX. in Biblioth. etiam PP. Lugd. T. VII. p. 156. abrumpitur autem in Codice his c. 28. verbis: uelut degeneres priuet et iram nos ——. Ceterum omnes frugi sunt.

VI. fol. nunc 151. Lectionarium ob membranas excisas ἀκεφαλον, et primum quidem Historia duplex de S. Constantio, quem quidam nullo nixi fundamento Patriarcham CPolianum pronuntiavere. Priore narratur, qua ratione Caprearum Insula ab eo contra Saracenorum maris Tyrrheni litora infestantium invasionem protecta fuerit. Nominantur in ea ad Geographiam medii aevi Malitum, Reginna major et Reginniculae, Pausitanum, Homines Lauritani, Gallus insula, Stavis, Rubiliana insula, Giron. Refertur, quomodo comparuerit Vetulæ Capreis dicens: Ne timeas, quoniam non veniunt buc saraceni, cumque interrogaret illa: Qui uos estis domini mei? responderit: Nos sumus Constantius et Seuerinus habitatores istius insule. Corpore videlicet, quamvis et Massa Lubrensis in op.

Denis Codd. Theol. V. II. P. I.

posito continente idem corpus sibi vindicet, et Beneventi etiam Constantio huic cultus exhibeat. Vide, quae in hanc rem adnotarunt Philip. Ferrarius in Catal. SS. Italiæ ad 14. Maji. p. 281. Bollandiani ad eand. diem T. III. p. 374. Ughellus Ital. sacr. ad Episcopatum Capitan. T. VII. p. 256. Adhortatur sub finem Scriptor noster: Nos ergo dilectissimi fratres laudantes et benedicentes deum concurredamus omnes ad beati constantij preclaram festivitatem &c. et demum adjicit: Anno uidelicet dominice incarnationis nungentesimo nonagesimo primo (Ferrar. suprac. e Monum. Eccl. Benevent. a. 891.) die uicefima secunda mensis iulij. indictione quarta (Errarunt igitur Beneventana) uenerunt amalfiam nauidia saracenorum predicta. Altera Historia pariter in Lectiones divisa inscribitur minio: De transitu S. constantij, et incipit: Sanctissimus pater noster constantius dum in orientali plaga fungeretur presulatus officio — in occiduas est propter durissimam destinatus heresim. partes. Ex orientali plaga natus fortassis est CPolianus ejus Episcopatus. Quae vero durissima illa haeresis, cum ejus aetatem non teneamus? Commemorata felici ejus in agro Domini opera, pergit: Sed cum deus dignum illum posse preuideret esse alicui genti solacium. exercuit ut caprea insula omni iuuamine spreta. hoc diadema suo uertici stringeret totum. Pergrante denique illo maritimum callem. prefatam occidentem deuertit casu in insulam. Ibique languore

Uuu cor-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1043

A C C I O N E S .

1044

correptus. ad extremum usque perductus. animam quam a suo conditore accepérat. integrum atque inlesam restituit. Tunc eiusdem loci accole — eius in honore construentes basilicam. sacrum corpusculum illius condiderunt. Mox ad ejus miracula vertitur Narrator; præmittit tamen: Capree insulae que sunt contra neapolim sitae. a capro qui in regionibus his potens fuit. uocabula sumpserit. In his sequenti tempore telonam martis filium. cuius monumentum ostendunt. regnasse dicunt. Cuius filius ebalus nomine. non contentus patris imperio. egressus in continentem latio imperauit. Hunc uirgilius nutritum a fluminis ipsius nympha dicit. quod in his locis hoc est iuxta neapolim currit et sebethus dicitur. Dicitur et alio nomine rubeolus. De Tiberio nihil. Miracula porro sunt de Juvene Puellam a se vitiatam negante cremato, de Janua Templi restituta pro ea, quam Saraceni abstulerant, de Captivis catenarum nexus solutis, de Insula contra Saracenos protecta, ut Historia superiore, adfirmato iterum anno 991. et Piratarum duce Boalim adpellato. Narrat demum, Constantio duos fuisse carissimos discipulos Sergium et Georgium, eumque præcepisse, ut post obitum eodem tumulo unus a dextra, alter a sinistra ejus conderetur; fuisse vero Hominem Beneventanum nobilem et divitem, qui venerit Capreas, ut corpus Constantii furtim sublegeret. Atque hic ulteriora rursus excidere, ut adeo priori Historiae initium, posteriori

finis desit, uberiora tamen hinc colligas, quam quidem Scriptoribus supra citt. nota fuisse videntur.

VII. fol. nunc 157. ob Membranas deperditas ingressu mutilo Narratio de Imagine Christi Servatoris a Graecis dicti τε Αυτοφωντες, quam Theodorus quidam mercator infelix Abrabamo Hebraeo pecuniae mutuo acceptae vadem dedit, rebusque prospere recuperatis Monachus factus est, Hebraeo illo pariter converso, quin sacerdotio initiato. Ex ingressu pauca supersunt. Narratio ipsa incipit: Post ascensionem saluatoris nostri ibesu christi &c. Et propior: Fuit quidam uir temporibus heraclij p̄ijssimi imperatoris &c. Plura non addo; extat enim e Cod. Regio Parisi. edita graece et lat. a Franc. Combefisio cum Hist. Haeresis Monothelit. et aliis Opusculis, Paris. 1648. p. 611. f. At Versio nostra saltem XII. Seculi est.

VIII. fol. 164. p. 2. Incipit uita uel obitum Beati iohannis qui cognominatur caluita. Celebratur autem et legitur quinta decima die intrante mense Januario. Initium: Tirannica quodam modo est causa genitorum amor et obligatio nature indissolubilis &c. Finis: Et factum est ita ut arbores sequerentur fructum. In gloria dei et patris &c. In Actis SS. T. I. Jan. p. 1031. e graeco Codice Vatic. versa parum variat

IX. fol. 172. Incipit miraculum beati georgij martiris. Initium: Fratres karissimi. intentis auribus audite

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1045

P A T R I S T I C I .

1046

audite magnum miraculum quod fecit deus per sanctissimum martirem Iuum georgium &c. Et quale illud? E Graecorum videlicet officina de Filia Imperatoris Leuisii in civitate lisia a Dracone, qui jam omnis populi filios devoraverat, liberata, cuius exemplum graecum invenere Bollandiani in Bibl. Ambrosiana, et explodunt T. III. Apr. p. 104. ut commentum Sec. primum XI. Occidenti illatum, et divulgatum a Pictoriibus.

X. fol. 174. p. 2. Incipit prologus de obitu beati Nicolai archiepiscopi. Legitur die depositio- nis eius. Initium: Quoniam quidem karissimi fratres. bone memorie iohannes subdiaconus sancte parthenopensis ecclesie. qui uitam sancti patris nikolai interpretatus est manifester. non se potuisse inuenire obitum eius propterea intermisisset. Et non est mirum. cum in italia interpretatus esset. Vnde ego infimus iohannes presbiter et monachus. cum in urbe constantinopolitana manerem. sancti patris ductus amore. quesui et inueni. et non in qualibuscunque scidulis. sed in archiis et emendatis codicibus. Et secundum tenuitatem sensus mei. interpretatus sum ut potui. &c. Ni fallor. prior ille iohannes est biographus ille circa an. 903. cuius Scripta sub uno conspectu ponit Fabricius Bibl. med. Lat. L. IX. p. 68. quamvis inter ea non censemur Nicolai Myrensis Vita; alter vero infimus iohannes presbyter et monachus erit is, cuius Liberum de Miraculis ms. vidi in Bibl.

Coenobii Benedicoburani Bern. Pezius hoc Prologi initio: Saepe bortatus es Nobilissime vir atque clarissime Consul Domine Pantalee me infirmum Johannem omnium Monachorum sacerdotumque ultimum, ut aliqua, quae in libris seu in historiis Graecorum inveniuntur, que in latinis non sunt, in latinam converterem linguam. Nam narrato Nicolai beato obitu statim tria refert miracula, primum de Dæmone sub feminae specie oleum ad Nicolai sepulcrum per Nautasmittente, alterum de liquore ex ejus sepulcro non amplius manante, dum Magnentius quidam Episcopum Myrensem sede sua populisset, tertium denique de Puerro a Saracenis capto parentibus suis restituto, quae omnia forsan in illo de Miraculis Libro habentur. Incipit Narratio ipsa: Sermo quidem fratres antiquitus scriptus atque firmatus qui usque ad nos ueraci relatione pertinxit. qualia fuerint insignia beatissimi patris nikolai &c. quae utrum graece etiamnum extet, ignoro; Bollandianorum etenim pendent opera interrupta, neque ad manum sunt Nic. Carm. Falconii Acta primigenia Thaumaturgi Nicolai edita Neap. 1751. f.

XI. fol. suo loco moto et signato 203. pro 179. p. 2. Incipit uita uel passio Sancte berinis (Irenes) uirginis et martiris. celebratur quinta die intrante mense magio. Prologus ita init: iohannes omnium monachorum sacerdotumque ultimus — Cum quadam die issem in domum nobilissimi uiri domini lupini. filij domini Sergij cognomento

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1047

C O D I C E S

1048

mento comiti mauronis uisitandi gratia. affuerunt et alij plures amalfitani. Incidit sermo de S. Irene: quomodo per tot annorum curricula cum esset ecclesia amalfitanorum sub dictione et quasi in sinu illius, neglexerunt inquirere et inuenire que fuit. Fuisse tamen a Constantino M. dicatam ei primam Ecclesiam CPoli, et a S. Marciano nato ex romano genere et in utraque lingua doctissimo aliam aedificatam, ut puto quod non sit ei similis in toto mundo. Sed quia sunt aliqui qui dicunt. quoniam quomodo dicitur sancta sophia dei sapientia. ita dicitur et sancta berini observa sonum το ει et η dei pax, voluisse se breuiter ejus vitam et finem ostendere. Est enim apud grecos liber integer de passionibus et miraculis eius. quem mihi interpretari ac scribere impossibile est. cum sim senex. Addit hunc Librum esse in monasterio Panagiotum, in quo hospitaretur. Notatu digniora haec sunt ad potentissimae quandam Civitatis Amalfitanae res, quam quidem Ada ipsa Irenes, quae sequuntur. Sergii et Lupini Comitum mentio in Jul. Caes. Capacii Hist. Neap. L. I. c. 13. Monachos Panagiotas dictos putem ἀπό της Παναγίας, quomodo Graeci Deiparam adpellant. Aetorum initium est: Beatissima igitur christi martir berinis filia unica fuit licinij regis et licinij matris. Nata uero fuit in ciuitate magedon Penelopi prius a parentibus uocata propter nimiam pulchritudinem &c. Fabulis scatent. Graece et lat. a se in Bibl. Vaticana

reperta fuisse testantur Bollandiani ad diem 5. Maji T. II. p. 4. De Johanne interprete dictum ad N. praeced.

XII. fol. 184. Incipit uita uel obitus Sancti iohannis patriarche alexandrini. Cognomento beleymon. (Ελεημων, nobis Eleemosynarius) Edita a leontio episcopo neapolitano provincie cipri. Celebratur die duodecima mensis nouembrij. De Leontii Johanni συγχρωτ Scriptis agit Fr. Combefisius Bibl. PP. Concionat. T. I. edit. Venet. 1749. p. XXVII. Prologum ejus omisit Librarius noster; habent vero Ada SS. T. II. Januar. p. 498. una cum Vita, sed e versione Anastasii Biblioth. quae nostram Seculo integro praecedit, siquidem haec, ut puto, e Johannis supra memorati calamo fluxit. Ejus initium: Cum indignus ego (Leontius) uenisssem aliquando in urbem alexandriam adorandi gratia beatorum martirum ciri et iohannis reliquias &c.

XIII. fol. 197. p. 2. Incipit uita uel obitus Sancti Constantiani confessoris et sociorum eius. Initium: Igitur regentibus atque tenantibus childeberto ac lotario fratre eius monarchiam regni franco rum &c. Venit cum Avito, Karlepho, Frambaldo, et aliis Constantianus in Pagum cimomannicum (Cenomanensem, du Maine) acceptoque ibi ab Innocente Ep. habitationis loco uico Gebron (Jauron) eremiticam vitam cum cura pastorali conjunxit multis prodigiis clarus, quae enarrat Autor Vitae aevo subpar, ait enim de Disci-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1049

P A T R I S T I C I .

1050

Discipulo, quem Constantianus a morte revocarat: qui multo post uiuens tempore hec eadem nobis retulit. Obiit et colitur Noster a Cenomanensibus kal. Decembr. Annum ignorat etiam Cointius, qui in Annal. Eccl. Francor. de eo agit T. I. Seculo VI. ad an. 532. et 560. citata Vita nostra ms. Ceterum ad Corvaisteri Hist. des Evêques du Mans, Paris. 1648. 4. ablegat.

XIII. fol. 199. p. 2. *Incipit Sermo de inuentione corporis Sancti Kataldi confessoris. Initium: Regis quidem occultum ac alicuius principis secretum celare bonum est. Dei autem uirtutes atque magnalia reuelare et confiteri honorificum est. Vnde congruum est ut christicolis archana diuina proponantur. Varia congesse Bollandiani ad diem 10. Maji de S. hoc Episcopo Tarentino T. II. p. 569. Ferrarius item ad 8. Martii in Catal. SS. Ital. p. 141. nihil tamen ad Nostrum. Annum is 1094. ponit, quo Cataldus Atenulfo monacho per quietem visus Corpus suum extra urbem defossum Tarento inferri jussit. Metus erat a Normannis vicinis, ne illud raparent, et erat ex horum gente Gilbertus Praeful Tarentinus. Studiofior tamen ecclesiae, quam gentis suae Corpus cum celebritate Urbi intulit, non quidem ad Templum B. V. M. quo multi inclinabant, sed ad aedem sancti Blasii M. Adiuntur 5. Miracula, quorum nullum apud Autores supracit. et Narratio de Pictore ex genere Francorum, qui Cataldi Ecclesiam*

penicillo exornavit. Quod Normannos memorat Noster, non ab simile vero; sed pro Gilberto Ep. Ughellus in Catal. Epp. Tarent. T. IX. Ital. sacr. edit. Venet. col. 127. Albertum refert cum aliis. Atque hic finit insigne Lectionarium, quod, vel me tacente, quivis facile observaverit in Regno Neapolitano conscriptum fuisse. Adam tamen ea, quae candidus Scriptor sibi propiora hunc in modum perorat:

XIV. fol. 202. *Cum ego Frater Marinus monachus parvulus essem in domo patris mei in ciuitate que uocatur Surrentum. placuit deo cuius nutu et dispositione subsistunt ac gubernantur omnia que sunt in celo sursum. et in terra deorsum. ut ad habitum sancte religionis pervenirem. Tempore namque domini iohannis abbatis huius sancti cenobij. a domino gregorio monacho uero germano matris meæ in hoc monasterium perductus sum et monachico habitu induitus. Fuit enim prepatus abbas ciuis salernitanus genere nobili ortus loquela facundus, in acquirendis rebus strenuus, corpore grandeus, omnibus honorabilis. Qui sedet in ordine abbatatus annos tres et menses octo. Post hec ab emulis apud regem rogerium accusatus eius iussu depositus est de suo officio suoque honore. Qui post hec paruo uiuens tempore apud beneuentum defunctus est ibique sepultus. Successit autem in loco eius dominus petronax abbas ciuis traenensis. Vir per omnia eruditus, etate senex, moribus maturus, sermone luculentissimus, omnique bonita-*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1051

C O D I C E S

1052

te et dei sapientia repletus. Qui uixit in ordine abbatatus annos quatuor et menses quatuor. Quo defuncto surrexit in loco eius dominus marinus abbas ciuis neapolitanus, genere nobili ortus, uir uniuersa morum honestate preclarus, uirtute abstinentie preditus. uigilijs et orationibus semper intentus, cibo et potu parcissimus, in augmentandis rebus monasterij strenuissimus. Qui sedit in ordine abbatatus annos decem et septem mense uno dies duodecim. Cujus temporibus dedicata est magna ecclesia huius sancti monasterij officio episcoporum in honore sancte dei genitricis marie et beati uiti christi martiris. Anno dominice incarnationis M°. C°. L°. VIIIIF. die quarta decima mensis iunij indictione VII. Qui cum multo tempore ualida infirmitate cotidie cruciaretur, tandem uenit ad obitum. Tunc fecit conuocari ad se omnes fratres. Quo cum omnes adeissent, cepit se ipsum humiliare et unicuique ueniam petere ostendens se omnibus culpabilem et rogans eos, ut sibi misericorditer indulgerent et ueniam tribuerent. Quod ita factum est, ut ipse petijt, orantibus omnibus pro eo et absolutionem ei facientibus. Ipse quoque similiter fecit omnibus orans pro eis et absoluens eos. Quo defuncto orta est contentio inter nos de sepultura eius, eo quod sepulchrum uacuum non esset, ubi sepeliri deberet, et nouum non erat qui faceret. Quod cum multum inde hesitando hoc et illud inter nos diceremus, dixit quidam frater: Leuemus ossa domini placidi et domni martini de eorum

sepultura et reponamus eum ibi. Quo dicto placuit omnibus et quieverunt a musitatione, deponentes que eum honorifice ut decebat sepeliuimus. Cumque sepultus esset, fratres tulerunt ossa prephantorum fratrum domini placidi uidelicet et domni martini, et subtus ipsum campanarium in honesto loco in honeste collocarunt. Factum est autem post hec, ut ipsi ambo pariter per uisionem apparerent cuidam leoni clero qui eos de sua sepultura leuauerat, minantesque ei dicarent: cur ausus fuisti nos de nostra trabere habitatione? Et quod peius est de monasterio eicere? Quod si foras nos eieciissent sicut facere uolebant, monasterium omne destrueretur, et tu non euaderes celestem uindictam. Quod cum expergescatus tremebundus narraret, ceperunt etiam et alij bujus loci homines dicere similia se per uisionem uidisse. Quod nos statim ut audiimus timore omnes percussi sumus. Initioque consilio albis induiti perreximus omnes ad eundem locum cum luminaribus et thimiamatibus, elevantesque eos inde deportauimus in ecclesiam orantes et psallentes, omnesque etiam campanas sonantes cum magno gaudio et letitia repausuimus eos in ecclesia suffraganea in fundamento abside maioris a parte meridiei offerentes deo sacrificium pro eis. Et ibi manent usque in bodiernum diem. Fuerunt enim hi duo fratres bene religiosi in uita sua. Virtute abstinentie prediti humiles obedientes, bonisque operibus optime redimiti. Quorum uitam et operationem nos sequentes credimus

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 739

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

1053

P A T R I S T I C I .

1054

mus una cum ipsis in gloria dei gaudere et exultare cum omnibus Sanctis. Ipso adiuuante et concedente, qui cum patre et spiritu sancto uiuit et regnat trinus et unus deus per omnia secula seculorum. Amen.

Prephantus uero dominus Marinus abbas, cum adbuc uiueret et magna infirmitate ut dictum est pessime cruciaretur, de qua etiam et mortuus est, et ego astarem coram eo seruiens ei, precepit mihi, quatenus explanationem cantici canticorum bone memorie domini Bernardi clareuallenensis abbatis scribere, quod deo annuente festinus adimplere studui. Nam cum ipse adbuc uiueret, totum illud scripsi et compleui. (Ut supra N. III.)

Eo uero defuncto successit in loco eius dominus Henricus abbas, qui precepit iterum mihi, ut prephantum librum, quem dominus marinus abbas predecessor eius inceperat, usque ad finem scribendo perducerem. Cuius iussu omniumque fratrum ammonitione atque exortatione sepiissime animatus adimplere cura-

ui, et usque ad finem domino cooperante, a quo omne bonum sumit initium et fine concluditur, perduxi. Anno uidelicet dominice incarnationis M°. C°. LXX°. IIII°. die prima mensis augusti. indictione septima. Rogo itaque uos in domino fratres, quatenus istum librum cotidie legere studeatis et legendo corde retineatis, et corde retinendo opere adimplere festinetis. Ego enim diuina assidue meditata perducit monachum ad summa uitatum culmina. Si quid uero legendio ineptum in eo inuenieritis, non noxam sed mibi ueniam tribuatis, Deumque omnipotentem pro me miserrimo obsecrare non neglegatis dicentes: Deus omnipotens propitius esto illi miserrimo peccatori Amen. Ego enim licet indignus gratias illi ago, laudo et benedico, qui me bucusque sua immensa bonitate adiuuare dignatus est. Sit illi laus, honor et gloria. Cuius imperium sine fine manet in perpetuum. Amen.

Queris Opus Cuius. Nomen Marinulus Huius.

Hec Ego Marinus Scripsi Non Pectore Pigrus.

Celica Pro Scriptis Marinulus Postulat Igitur

Scripsit Hen (sic) Emunus Tribuit Quad Trinus Et Vnus.

Pulcre, bene, recte! Verum cur nomen Coenobii sui reticuit *Marinulus*, cui ordine praefuere Abbes *Johannes, Petronax, Marinus et Henricus* intra annos circiter 1149—74. Non indiligerent a me quaesitum detegit fortasse, cui ad manus fuerit *Aug. Lubini Ord. Erem. S. Aug. Abbatiarum*.

Italiae brevis Notitia edita Romae 1693.

CCCCXLII.

Codex membraneus lat. Sec. U.92
XIII. Folior. 57. 4. min. sat bene
perscriptus, rubricis distinctus,
et, ut tot alii, ab Job. Fabro
Vien.